

ved den administrative Side af Sagen ordnes, og deels med saadanne Endringer i Loven, at denne Bestemmelse kan blive acceptabel, thi det forekommer den mig paa ingen Maade at være i den Form, hvort den nu foreligger.

Finansministeren: Der foreligger jo, som det ærede Thing vil have bemærket, ikke saa ganske saa Endringsforslag til det Affsutt, der her er under Behandling, og jeg skal nu tillade mig at behjse disse, det ene efter det andet. — Hvad det første Forslag angaaer, det, som er stillet af Udvalget under Nr. 9, saa har jeg, efter at Thinget igaar har vedtaget, at der i Loven skulde optages en Bestemmelse om Brevkort, Intet imod, at dette Forslag vedtages, idet det nemlig hele Tiden har været Meningen og Tanken, at saadanne Brevkort skulde koste 4 Sk. Hvad iøvrigt Prisen angaaer, skal jeg komme til at besvare det til mig stillede Spørgsmaal angaaende Papirets Betaling, naar jeg kommer til at omtale Forslagene til § 14, men jeg har altsaa Intet imod, at Forslaget under Nr. 9 vedtages. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 10, da troer jeg, det maa bemærkes, at den Takt for Postanviisninger, som i Lovforslaget er bragt i Forslag, er en saadan, som paa visse Punkter vil bevirke en lavere Priis og paa andre Punkter en højere, og at den navnlig vil bevirke en lavere Priis for de ganske smaa Forsendelser, og det er derfor, jeg troer, at den er til at anbefale. Det ærede Udvalg har imidlertid villet gaae endnu et Skridt videre og gjøre disse Forsendelser ved Postanviisning endnu billigere. Dette har jeg Betænkelse ved, da det Tab, som der deraf vil opstaae for Statskassen, efter min Mening vil blive temmelig betydeligt, og da det dog maa indrømmes, at Forsendelsen af alle Beløb, som ere 20 Rd. eller derunder, er ikke lidet billigere end den Priis, for hvilken man kan udføre Forsendelsen ved Hjælp af sædvanligt Pengebrev, og det er det, jeg fornemmelig troer det kommer an paa. Derimod har jeg troet at kunne tilbyde en Lempelse paa anden Maade, nemlig derigjennem, at der bliver sat en højeste Priis, som Betalingen for en Postanviisning ikke maatte overstige, og jeg har i

saa Henseende foreslaaet 16 Sk., som synes mig at være en overordentlig moderat Betaling. Jeg har ikke den Frygt, som den ærede Ordfører i denne Henseende har udtalt, nemlig at det skulde forhindre Postvæsenet i at gaae videre end hidtil med Hensyn til Størrelsen af de Summer, der kunne forsendes med Postanviisning, thi det er en Ting, som hidtil aldeles ikke er bleven bestemt efter et saadant Hensyn, men udelukkende efter, hvad der skønnes at være Trang til. Hidtil har der vist sig overordentlig ringe Trang til at kunne forsende store Summer med Postanviisning, men dersom Forholdene skulde forandre sig, saa at der viste sig Trang til at forsende en større Sum paa denne Maade, s. Gr. indtil 200 Rd., som den ærede Ordfører nævnte, saa vil der heller ikke fra fiscal Side være nogen egentlig Indbending derimod, idet nemlig et Pengebrev med 200 Rd. ogsaa vil kunne sendes for 16 Sk.; der vil altsaa ikke i den Henseende kunne være nogen Hindring tilføede. Der er en anden Grund til at foretrække de Forslag, jeg har stillet, fremfor Udvalgets, den nemlig, at jeg ikke ganske kan give den ærede Ordfører Ret i, hvad han udtalte om de hidtil saakaldte Postforsbud. Den ærede Ordfører havde ikke megen Sympathi for disse Postforsbud, men jeg troer ikke, at det er tilstrækkeligt, thi det kommer her an paa Publicums Sympathi, og dersom den ærede Ordfører vil eftersee de statistiske Beretninger, der ere afgivne fra Postvæsenets Side, saa vil han finde, at det aarlige Antal af disse Postforsbud, — ikke Summen af Beløbene —, endog er større end Antallet af Postanviisninger, og det troer jeg er et Tegn paa, at denne er en yndet Befordringsmaade, og derfor troer jeg ikke, at man skal lægge den nogen Hindring i veien. Disse to Ting maae altsaa følges ad. Selvfølgelig maa Postoprævningen være noget dyrere end Postanviisninger, idet det er en Udvælgelse, der er mere værd; men jeg troer dog, at man bør følge det samme System i begge Tilfælde, og jeg har derfor foreslaaet en Endring, som gaaer ud paa at vedligeholde de Satter, der findes i Lovforslaget, men for Postoprævning at sætte en højeste Takt, nemlig 24 Sk., som de ikke maae overstige.